

Sepsiszentgyörgyi Művészeti és Népiskola

A Kovászna Megye Tanácsához tartozó sepsiszentgyörgyi Művészeti és Népiskola 2018-ban ünnepelte 50. évfordulóját. „A Művészeti és Népiskola az elmúlt öt évtizedben több átalakuláson ment át, de minden alkalommal kialakította saját hangját. Generációk számára vált meghatározó kulturális-oktatási intézménnyé, nemcsak kiszolgált, de formálta, művelte a háromszéki közösség kulturális igényeit. Igazi népiskolává nőtte ki magát” (Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke, – a Maszol.ro portálról)

Sepsiszentgyörgyön születtem, Udvarhelyen nőttem fel, és a keresztúri unokatestvéreimmel játszottam, másik lábam csíkszeredai. Úgyhogy elég jól körbelaktam én Székelyföldet, ha így lehet mondani. A Partiumi Keresztény Egyetemen végeztem egy szakon, ahol a civil szervezetben is kivettem a részemet, az egyetem diákszervezetének voltam megalapítója. Utána a Háromszék Ifjúsági Tanács megalapítója.

A partiumi keresztény egyetemen ismerkedtem meg Papp Gáborral és munkásságával, illetve Sepsiszentgyörgyön végeztem a Károly Gáspár Egyetem mentálhigiéné szakán, és ez a két dolog meghatározza jelenleg is azt az intézményt, amit én vezetek.

A Sepsiszentgyörgyi Művészeti és Népiskola igazából egy család név, hiszen nem sepsiszentgyörgyi, hanem háromszéki, sőt Kovászna megyeinek lehetne mondani pár év óta. 1968-ban hozták létre. A kommunizmusban talán ez volt az egyik, talán egyetlen pozitívum. Minden megyében létrehozta egy ilyen intézményt, ez a Școala Populară de Arte și Meserii. Ennek az intézménynek a népokítás volt a feladata. Gyakorlatilag 1968-ban, amikor a népiskola létrejött, egy szakkal jött létre, és főként 3-4 szakágban, egészen ezelőtt 6 évig tánc és zene, képzőművészet és színjátszásban

oktatta, nevelte a háromszékieket, illetve négyszékieket, hiszen Bodza vidékéről is voltak.

Hat éve már három pilléren működik a népiskola. Kulturális oktatás minden, ami művészet, hiszen nemcsak Háromszéken, hanem most már a brassói csán-gó vidékeken is van népi díszítő művészet. Jó partnerségben dolgozunk össze az egyediekkel néptánc oktatásban. Háromszéken is bútorfestés, népi díszítő művészet, néptánc oktatás. Egészen a balett oktatásig elmegyünk. Amit egyszer művészetet kitaláltak, az majdnem minden megvan nálunk. Furulya

nincs, de azt az iskolákban tanítanak 1-4 osztályban.

Ami fontos számunkra, az a nonformális oktatás. Nem tartozunk a Tanügyminisztériumhoz. Semmi olyan szabály nem érvényes ránk, amit nem szeretnénk. Minden program helyi igényekre épülő tanmenetet jelenthet. Nonformális az oktatás, nálunk a diák nagyon sok mindent megkaphat, amit az iskolában. Jelenleg működtetünk két tábort, a zabolai csipkés tábort, illetve most lett kész a kommandói tábor. Ezek a táborok valamilyen az Oktatási Minisztériumhoz tartoztak, jelenleg a Művészeti és

Népiskola kezeli őket. Tematikus táborok vannak, fejlesztőtáborok kulturális táborok, bárki jöhet hozzánk táborozni csoporttal.

A művészeti és népiskolának jelenleg része a felnőtt képzés. Azt a feladatot kaptuk a Kovászna megye önkormányzatától, ami a fenn tartónk, hogy felnőtt képzésben is jeleskedjünk, segítve ezzel a helyi vállalkozókat. Hiszen az a tapasztalat már nagyon régóta Háromszéken, hogy a szakközépiskolák, szakiskolák, egyre jobban létszám alá mennek. Lassan nincsenek pincéireink, nincsenek kőműveseink, vagy ha vannak, olyan kevesen,

hogy egy évet kell rájuk várni. Ami a felnőttképzést illeti, próbáljuk azt a megye fejlesztési stratégiája szerint szervezni. A turisztikát választottuk ki, pincér, szakácsképzést szerveztünk, és ugyanakkor rájöttünk arra, hogy nincsenek képzőink. A veszprémi séf középiskolával partnerségben működünk, de magyarországi oktató nem taníthat Romániában. Saját képzőket kellett kineveljünk, képzőképzésünk is van. Illetve rájöttünk, hogy nagyon sok jó szakember van, akinek nincsen meg a felsőfokú végzettsége, ezek OKJ-s képzések, a Maestro Instructor képzést akkreditáltattuk, hogy akik nem végeztek egyetemet, hadd tanítsanak, hadd adják tovább a tudásukat. Erre konkrét példa a nálunk most nagyon felkapott Kovács Gábor Áron nevű fiatal, aki a modern konyha nagy szerelmese, és jelenleg is sor van a képzésein.

Ami jó a népiskolában, az az, hogy van egy stabilitása. A megyei önkormányzat alá tartozó intézmény, és hogyha okosan gazdálkodunk, akkor elegendő keretünk van ahhoz, hogy a céljainkat megvalósítsuk. Az idéntől az lesz a plusz, és ez a kultúrák fogyasztására való nevelés, hogy azokat a fiatalokat, gyerekeket, akik vidéken élnek, olyan helyen, mint Vargyas, amihez közelebb van Székelyudvarhely színháza, Jelenca, ahol Kézdivásárhely ott van a környéken, ezeket a gyerekeket és a szüleiket természetesen, beültetjük egy autóbuszba, és két kulturális napot szervezünk nekik Kézdivásárhelyen, Szentgyörgyön, a románoknak Brassóban. Kóstolják meg azt a kultúrát is, amihez igazából nem férnek hozzá, talán rászoknak arra, hogy járjanak színházba, kiállításra, néptánc előadásra.